

1777 ¹³/₁₂ 56: 2. (sidste) beh. af f. t. beslutn. ang. nedrivn. af Østifternes Kreditforen.s bygning. 1778

[Bertel Dahlgaard.]

nisterens almindelige bemærkninger om, hvad der foregår ude i kommunerne, og hvilken sikkerhed man selv har med hensyn til, at det rigtige altid sker. Det er der imidlertid ingen grund til, for alle her i tinget — det gælder også ministeren selv — ved udmærket, hvor svagheden er på disse områder. Jeg håber, at det udvalg, som nu kommer til at beskæftige sig med sagen, vil sørge for, at der fremtidig skabes større tryk om disse ting.

Heising: Jeg sagde i mine indledende bemærkninger, at vi sandelig ikke følte nogen trang til at optage en ny og lang diskussion om denne sag, og dette synspunkt har jeg stadig væk, selv om der i adskillige af de bemærkninger, der i de senere indlæg er fremført, ligger megen fristelse til at rejse diskussionen på ny.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde om spørgsmålet kolonnade, at højesteretssagfører Thorsteinsson over for udvalget havde tilkendegivet, at hvis det spørgsmål havde været nævnt, var det så løst, at han ikke havde fæstet sig ved det.

For det første har Østifternes Kreditforening dog fæstet sig så meget ved det, at man var fuldstændig klar over, at en kolonnadeløsning ville være den ringest tænkelige set ud fra dens synspunkter og ud fra dens kendskab til bygningen og dens funktioner. For det andet har det borgerrepræsentationsudvalg, som beskæftigede sig med sagen vedrørende H. C. Andersens Boulevard, efter samstemmende udtalelser fra samtlige partier, der var med i udvalgsarbejdet, været meget nøje inde på muligheden for denne løsning.

Jeg lyttede med stigende forundring til det ærede medlem hr. Ragers udredning. Jeg tror ikke, han har overbevist andre end sig selv, og for at overbevise sig selv kan jeg ikke rigtigt tro at så mange ord havde været nødvendige. Det, der har pikeret det ærede medlem, er vist nok en udtalelse af mig om, at det ærede medlem har misfor-

stået, hvad der skete i borgerrepræsentationens lukkede møde den 23. februar i år. Det ærede medlem hævdede ved første behandling og siger det nu igen, at i det møde blev den endelige afgørelse truffet. Det kan kun være en misforståelse. Når forhandlingen i borgerrepræsentationen slutter med, at forhandlingslederen, borgerrepræsentationens formand, erindrer om, at der for længst er givet bemyndigelse til magistraten til at handle, og at der her kun er tale om at give en meddelelse til forsamlingen om, hvordan forholdene ligger i øjeblikket, hvordan kan det ærede medlem så få sig selv til at udlægge det på den måde, at der dermed blev truffet endelig beslutning? Det kan ikke forholde sig sådan, og efter min opfattelse forholder det sig heller ikke sådan. Jeg tror, at enhver, der vil studere aktstykkerne, som de foreligger, vil komme til samme resultat. Der blev ikke ved den lejlighed truffet nogen afgørelse eller taget nogen beslutning. Det, der kom ud af dette møde, var, at den allerede for længst truffe afgørelse ikke fra nogen side ønskedes ændret.

Paabøl: Den højtærede minister gav udtryk for nogen forargelse over mine bemærkninger om kommunernes mulighed for at få 85 pct. refunderet og min bemærkning om, at en sådan ordning kan føre til dyrere og mindre hensigtsmæssige løsninger. Jeg er ganske overbevist om, at dette er rigtigt. Jeg er overbevist om, at mange projekter, der nu kommer til udførelse, ikke ville komme til udførelse i den form, det sker, hvis man havde en anden ordning.

Jeg tror også, det vil være rigtigt, om man på andre områder, inden for sociallovgivningen og andre steder, hvor man har en fast refusion af udgifter, tog hele dette spørgsmål op. Jeg tror ikke, dette princip er godt, og jeg tror navnlig, det er uheldigt, jo højere den procent er, som man kan få refunderet af udgifterne; særlig betænkeligt er det naturligvis, når man kan få refunderet op imod 100 pct.